

Idrætspladser og lignende Steder, Foreninger, der har faste Lokaler; som til Stadighed er tilgængelige for Foreningsmedlemmer, og Etablissementer, der tilhører Kommunen, ikke kan gives af Bevillingsnævnet, uden at vedkommende Kommunalbestyrelse tiltræder det, og det samme skal gælde Etablissementer, der hører til Kur- og Badesteder, og Tilfælde, som falder ind under en Bestemmelse, som har været benyttet saa hyppigt, og som er udtrykt i Ordene: „undtagelsesvis i andre Tilfælde, hvor ganske særlige Omstændigheder taler herfor“, saaledes at Beværterbevilling ikke skal kunne gives i disse Tilfælde, naar den kommunale Myndighed udtaler sig derimod. Derimod har man ment, at Bevillingsnævnet og de andre Myndigheder maa være endeligt afgørende i de Tilfælde, hvor det gælder Gæstgiveri i Etablissementer, som hører til Kur- og Badesteder, endvidere i Etablissementer, der tilhører Staten, paa Jernbanestationer og paa Skibe, som er i Fart. Ærede Medlemmer vil se, at i alle de egentlige kommunale og udelukkende kommunale Afgørelser har jeg fulgt Mindretallets Opfattelse, men hvor der er andre væsentlige Interesser end den rent kommunale, har jeg ment, at Bevillingsnævnet og de øvrige Myndigheder bør træde ind.

For ikke at nævne andre og mindre væsentlige Ting skal jeg endelig til sidst kun dvæle ved Spørgsmaalet om Erstatning. Kommissionsbetænkningen har indført en Adgang til Erstatning, idet den har nedsat det Aaremaal, for hvilket Bevillinger kan gives. Ministeriet maa give det fornævnte Mindretal Medhold i, at der ikke i Meddelelsen af en Bevilling paa Aaremaal kan ligge nogen Ret til Erstatning i Tilfælde af Bevillingens Ikke-Fornyelse. Den, der modtager en saadan Bevilling paa Aaremaal, maa regne med, at den ophører med den een Gang givne Bevillings Udløb, og indrette sine Forhold derefter. Derimod mener Ministeriet, at det kan være betænkeligt at afskære enhver Mulighed for at give Erstatning, idet det kan tænkes, at ved meget store og betydningsfulde Foretagender — Millionforetagender til Oprettelse af Hoteller eller lignende —, som Kommunalbestyrelsen maatte finde det ønskeligt for Kommunens Interesser at tilvejebringe, og hvis Oprettelse ogsaa stemmede med Kommunens Beboeres Interesser og Opfattelse, kunde Forholdet være saaledes, at en Bevilling paa 5 Aar ikke vilde give den, der tænkte sig at indrette en saadan Forretning, den fornødne Betryggelse, idet han i et saa kort Aaremaal ikke maatte

være i Stand til at foretage den fornødne Amortisation af Bygningen og Indretningen. Da der nu ikke er givet Kommunerne nogen som helst Adgang til at give Bevilling paa længere Aaremaal, foreslaas det i Lovforslaget at aabne Adgang for Kommunalbestyrelsen til udtrykkelig i Bevillingen at erklære sig rede til at give Erstatning, saafremt Bevillingen ikke fornyes ved Aaremaalets Udløb, men følgende Bestemmelse fastslaas altsaa som en Hovedregel i Lovforslagets § 43: „Der tilkommer ikke den, der har Bevilling til Gæstgiveri eller Beværtering, Erstatning i Anledning af, at Bevillingen ikke efter Aaremaalets Udløb fornyes, medmindre der udtrykkeligt i Bevillingen er givet ham Tilsagn herom.“

Jeg skal efter saaledes at have gennemgaaet Bestemmelserne tillade mig at forelægge dette Lovforslag, som jo hviler paa den anden Ædruelighedskommissions store og højst fortjenstfulde Arbejde. Kommissionen har paa en Maade stillet Ministeriet vanskeligere, end den første Ædruelighedskommission gjorde, idet denne overgav Ministeriet en enstemmig Indstilling; dette har den anden Ædruelighedskommission ikke gjort, og derfor har det været nødvendigt for Ministeriet at tage Stilling til mange Spørgsmaal, som Kommissionen gennem forskellige Mindretal og Flertal har udtrykt forskellige Meninger om. Jeg haaber, at den Stilling, Ministeriet her har taget, tillige med selve Kommissionsforslaget, vil danne et brugeligt Grundlag for den videre Forhandling her i Tinget, og jeg haaber paa en gunstig Behandling af hele dette for Befolkningens Sundhed saa vigtige Spørgsmaal.

Jeg skal dernæst tillade mig at fremsætte *Forslag til midlertidig Lov om Indkaldelse af værnepligtige ved Søværnet*. Den 25. Februar 1914 gaves der gennem Justitsministeriet efter Forhandling med Marineministeriet en midlertidig Lov om dette Forhold. Da man ønsker denne midlertidige Lov fornyet for et Aar, søges der Hjæmmel hertil i Lovforslaget.

Endelig skal jeg fremsætte *Forslag til Lov om Tillæg til Lov om Bestyrelsen af Københavns kommunale Anliggender af 4. Marts 1857 m. m.* Københavns Kommunalbestyrelse har enstemmigt indstillet, at „der tillægges Borgerrepræsentanterne et aarligt Vederlag, hvis Størrelse fastsættes i Stadens Vedtægt. Ethvert Medlem er pligtigt at modtage den fastsatte Godtgørelse.“ Paa at skaffe den nødvendige Lovhjemmel hertil gaar dette Lovforslag ud, som jeg paa det bedste anbefaler til dette høje Ting.